

Diskussionsaftner, hvor Hr. Zaun havde været Talerstolens store Rædsel. At han siden var bleven en af den københavnske Liberalismes Ledere, at han i hvert Fald paa Grund af sin Partitroskab og store Offervillighed spillede en vis politisk Rolle i Kulissen, huskede Torben ogsaa godt, og det var netop derfor, han havde standset ham.

Direktørens Tanker havde i et Hop vendt sig fra det betrængte Portugal og stod allerede midt i det danske Folketing fuldrustet med ny reformatorisk Iver. Han meddelte, at Stemningen i Tinget var trykket, og at Ministeriet efter al Sandsynlighed vilde lide et alvorligt Nederlag ved Afstemningen om Husmandsloven.

»Men det er forresten kun, hvad jeg straks ved Lovens Fremlæggelse sagde til Landbrugsministeren. De maa højere op med Statsbidraget, sagde jeg, ellers faar De ikke Socialdemokraternes Stemmer, og de kan i dette Tilfælde ikke undværes. Men Hans Excellence pillede sig gudhengivent i Næsen og mente, at det gik saamænd nok. Det sædvanlige Svar! Og nu har vi Resultatet. Partiet vil igen faa et tabt Slag at indføre i sine efterhaanden temmelig bedrøvelige Krigsannaler. Og om et halvt Aar har vi Valgene! Dersom vi ikke nu tager os alvorligt sammen, betragter jeg det slet ikke som udelukket, at vi om nogle Aar igen har Reaktionen siddende